

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.64/2013/19. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év november hó 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

Ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. év november hó 29. napján kelt 5.B.1264/2012/15. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott terhére rótt cselekményeket társtettesként elkövetett kábítószer birtoklása büntettének (Btk. 178. § (1) bekezdés I. fordulat (2) bekezdés b./ pont), valamint társtettesként elkövetett lopás büntettének (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (4) bekezdés b./ pont) minősíti.

A vádlottal szemben halmazati büntetésként kiszabott fegyházbüntetést 8 (nyolc) évre, míg a Magyarország területéről történő kiutasítást 10 (tíz) évre enyhíti.

A vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A vádlott eljárási illeték fizetésére kötelezését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 159.859 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2012. november hó 29. napján kelt 5.B.1264/2012/15. számú ítéletével a vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés

büntetésében (Btk.282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés) és társtettesként elkövetett lopás büntetésében (Btk.316.§ (1) bekezdés (2) bekezdés d./ pontja és (5) bekezdés b./ pontja) állapította meg, ezért őt halmazati büntetésül 10 év fegyházbüntetésre és Magyarország területéről történő végleges kiutasításra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban eltöltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről, a vádlottal szemben vagyonelkobzást rendelt el, a magánfél polgári jogi igényét érdemben elbírálta, továbbá a vádlottal szemben 2 rb. folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) miatt indult büntető eljárás megszüntette, valamint a bűnügyi költség viseléséről is rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, míg a vádlott és védője - az ok megjelölése nélkül - az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1073/2012/3. számú vádiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta.

Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék az eljárási szabályokat megtartotta. A vádlott a nyomozati meghallgatásokon részbeni beismerő vallomást tett, elismerte, hogy az ültetvényre földet hordott, tagadta azonban, hogy bármely más formában részt vett volna a kábítószer termesztésben. Csupán kétszeri szüretelésről tett vallomást, tettenérésekor pedig ijedtében menekült a hatóság elől. Az ügyészi álláspont szerint a vádlotti védekezést cáfolták a tanúvallomások, a szakértői vélemények és az egyéb tárgyi és okirati bizonyítékok. A lefoglalt növényegyedek száma, a nagy számú hajtató edények, tápkockák alapján az ültetvényen minimum 8-10 alkalommal történt szüretelés. A mérlegeléssel megállapított tényállás az ügyészi vélekedés szerint megalapozott, abból a bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. A cselekmények minősítése is törvényes és az indokolási kötelezettségnek is eleget tett az elsőfokú bíróság. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen bejelentette, hogy a fellebbezést kizárólag enyhítés érdekében tartja fenn. Előadta, hogy a másodfokú bíróságnak korlátozott a jogköre, hiszen tartózkodnia kell a felülmérlegeléstől.

Vitatta, hogy a védece a botanikus szakértő által megjelölt 8-10 szüretben vett volna részt. A védői érvelés szerint a vádlott jelentős mennyiségben való tevőleges részvétele megállapítható, ami megalapozza a bűnösségét, azonban a minősítés nem egyértelmű. Álláspontja szerint a vádlotti cselekvőség megmaradt az önállóan minősülő termesztésben, birtoklásban. E körben az ítéltábla egy másik tanácsának döntésére is hivatkozott. Előadása szerint önmagában az ültetvény létrehozásában való részvétel, illetve az, hogy ott a termesztés milyen mennyiségben történik, legfeljebb a kereskedés előkészületi formáját valósíthatja meg. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elbíráláskor hatályos Btk-t alkalmazza. Állítása szerint az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság felsorolta, azokon túlmenően figyelembe kell venni a jelentősnek tekinthető időmúlást. A védecével szemben kiszabott 10 év fegyházbüntetés példátlanul súlyos, így annak enyhítésére tett indítványt.

A vádlott a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán előadta, hogy nagyon megbánta a cselekményét, csupán munkás volt az ültetvényen, alkalmazottként dolgozott. A büntetés enyhítését kérte, hozzá téve, hogy a Vietnámban maradt gyermekei 12 és 15 évesek.

A bűncselekmény enyhébb minősítésére és a büntetés enyhítésére irányuló védelmi fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Be.348.§ (1) és (2) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A Fővárosi Törvényszék a Be.306.§-a alapján mellőzte a bizonyítás felvételét a vádlottal szemben 2 rb. folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt és ítéletében az e bűncselekmények miatt indult büntetőeljárást megszüntette. Ez utóbbi ítéleti rendelkezése eljárásjogi szempontból a Be.348.§ (2) bekezdésére figyelemmel nem képezte a felülvizsgálat tárgyát, mivel a fenti rendelkezéssel szemben sem az ügyész, sem a vádlott, sem a védő nem jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének teljességgel eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat logikusan értékelte, mérlegelte. Törvényesen járt el, amikor a vádlott részbeni beismerő vallomására, a tanú vallomására, a tárgyalás anyagává tett szakértői bizonyítás eredményeire és az egyéb okirati bizonyítékokra alapította a történeti tényállást. A vádlott a bírói szakban élt a hallgatás jogával, csupán a tárgyaláson meghallgatott botanikus szakértő szóbeli véleményére tett észrevételt, amelyben vitatta a szakértő azon álláspontját, miszerint 8-10 alkalommal is aratás történt. Ezzel szemben azt állította, hogy csupán két aratás volt az ott tartózkodása alatt. Helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott bűnösségét a hatóság előli menekülésén túl a kábítószer termesztés helyszínén lefoglalt feljegyzések is alátámasztják, amelyeken a vádlott kézírása szerepel az írásszakértői vélemény szerint (nyom. ir. 1749. oldal). Törvényesen rögzítette a történeti tényállásban, hogy a vádlott által gondozott ültetvényen 362 ún. „lábon álló” cannabis indica növényegyedet foglaltak le, ezért a növényegyedek száma már önmagában megalapozza a jelentős mennyiségű kábítószer megállapíthatóságát. Ez utóbbi tényállítást aggálytalan bizonyítékként a vegyész szakértő nyomozás során előterjesztett, továbbá a botanikus szakértő szintén nyomozás során többszörös kiegészített, majd tárgyaláson a szóbeli előadás során fenntartott szakvéleménye alapozza meg. A vegyész szakértő nyomozás során tett szakvéleményére és a botanikus szakértő szakvéleményeire hivatkozással helyesen ismerte fel, hogy a vegyész szakértői vélemény (nyomozati iratok 1699-től 1705) egy helyen tévesen 262 növényegyedről szól, míg az egyéb szakértő adatokból, továbbá a helyszíni szemle jegyzőkönyvéből is egyértelműen megállapítható, hogy 362 növényi egyed került lefoglalásra (nyomozati iratok IV. kötet 1575. oldaltól, 1705. oldal, 1703. oldal).

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegelés útján megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, az az alábbi kiegészítésekkel és helyesbítéssel irányadó volt a felülbírálat során.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján, az iratok tartalma, továbbá a vádlott másodfokú bíróság nyilvános ülésén tett nyilatkozatára figyelemmel az alábbiakkal egészíti ki, illetve helyesbíti.

- A vádlottnak vietnamban egy 12 éves és egy 15 éves kiskorú gyermeke van.
- A vádlott büntetlen előéletű, az elsőfokú ítélet 3. oldal (5) bekezdésében az elítélésére vonatkozó tényállásrész az alábbi indokok alapján mellőzi.

A másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány adatai szerint a vádlott büntetlen előéletű. A büntetőeljárás során adat merült fel arra, hogy a vádlott volt már büntetve Magyarországon, azonban az elítélésére valószínűsíthetően más néven került sor. A nyomozás során beszerzésre került, a Pesti Központi Bíróság 20.B.26.545/2008/10. számú, valamint a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 25.Bf.5447/2009/5. számú, 2009. június hó 18. napján jogerős ítéletének kiadmánya, amely szerint a vádlottat a bíróság 4 rb. áru hamis megjelölésének büntette miatt halmazati büntetésül 4 hónap börtönbüntetésre és 40.000.- forint pénzmellékbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette (nyomozati VI. kötet 2669. oldal).

A nyomozás adataiból, valamint a vád tárgyává tett, azonban az elsőfokú bíróság által a Be.306.§-ára figyelemmel el nem bíralt közbizalom elleni bűncselekmények alapján csupán valószínűsíthető, hogy a fenti jogerős ítéletben valójában a vádlottat ítélte el a bíróság más néven. Arra nézve azonban semmilyen adat nem áll rendelkezésre, hogy a Be.408.§ (1) bekezdés b./ pontja alapján perújítási eljárás folyt volna az ügyben, ebből következően a fentieket perújítási eljárás eredményeképpen a bíróság jogerős ítéletében nem állapította meg. A jelenleg rendelkezésre álló adatok szerint csupán valószínűsíthető, hogy jelen büntető ügy vádlottját az idézett előzményi ítéletben nem a valódi nevén ítélték el, ezt azonban perújítási eljárás eredménye a másodfokú elbírálásig nem állapította meg. A fentiekre tekintettel A vádlottal szemben megállapított ítéleti tényállásban a fenti elítéltetés nem szerepeltethető.

A fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel teljes körűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban - a Be.352.§ (2) bekezdésére is figyelemmel - irányadó volt.

A Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére mindkét terhére rótt cselekmény tekintetében.

Tévedett azonban a vádlott által elkövetett közegészség elleni bűncselekmény jogi minősítésekor, továbbá az időközben bekövetkezett jogszabály változásokra figyelemmel a vádlott terhén megállapított mindkét bűncselekmény minősítése változtatásra szorul.

A Fővárosi Ítéltábla a 2012. évi C. Törvény (továbbiakban: Btk.) 2.§ (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az elbíráláskor hatályos új büntetőtörvényt alkalmazta, mivel az alábbiakban kifejtett indokok alapján e törvény alapján a vádlott terhére rótt cselekmények enyhébben bírálandóak el.

Az irányadó tényállásból megállapítható, hogy a vádlott 362 cannabis indica növényegyed termesztésében vett részt. A cselekmény elkövetésekor hatályos Btké.23.§ (2) és (3) bekezdése szerint ebben az esetben a növényegyedek száma határozza meg a kábítószerrel visszaélés szempontjából a csekély, alap, illetve jelentős mennyiségét. A másodfokú elbíráláskor hatályos Btk.461.§ (2) és (3) bekezdés a./ pontja ugyanezt a szabályozást követi, egyezik a szabályozás a tekintetben is, hogy a csekély mennyiséget 5 növényegyed, míg a jelentős mennyiséget annak hússzorosa teszi ki. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság az ítélete 10. oldal (3) bekezdésében téves jogi okfejtésbe bocsátkozott, amikor a lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalmára alapítottnan állapította meg a vádlott terhére rótt bűncselekmény esetében a jelentős mennyiséget. Az ún. „lábon álló”, azaz le nem aratott növényegyedek esetében az említett jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel az ún. növényegyed szám, vagy más néven a tö szám határozza meg a cselekmény csekély alap, vagy jelentős, illetve az új törvény szerint különösen jelentős mennyiség szerinti minősítését. Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy nem a kábítószer hatóanyagtartalma alapján, hanem a 362 növényegyre figyelemmel minősül a vádlott terhére rótt bűncselekmény jelentős mennyiségre elkövetettnek.

A Fővárosi Törvényszék tévesen minősítette a vádlott terhére rótt cselekményt társtettesként elkövetett kereskedéssel megvalósított kábítószerrel visszaélés bűntettének.

Az e körben előadott védői érveket osztva a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

A vádlott jelentős mennyiségű kábítószerrel összefüggésben megvalósított magatartása társtettesként elkövetett kábítószer birtoklása bűntettének (Btk.178.§ (1) bekezdés I. fordulat (2) bekezdés b./ pont) minősül. A vádlott ismeretlen társaival szándékegységben, közösen vett részt a 362 fő indiai kender termesztésében. A terhére rótt magatartás az elsőfokú bíróság indokolásával szemben nem minősülhet kereskedésnek, figyelemmel arra, hogy a természetes önálló elkövetési magatartásként nyert szabályozást a Btk-ban (az elsőfokú elbíráláskor és az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. Törvényben is) és a történeti tényállás semmilyen adatot nem tartalmaz az indiai kenderek értékesítésének megkezdésére. A learatott egyedek értékesítése tekintetben megállapított tényállás a fenti cselekmény minősítésekor nem vehető figyelembe, mivel a jelentős mennyiségre elkövetést az élő ún. „lábon álló” növény egyedek tekintetében állapította meg, egyébként helyesen az elsőfokú bíróság. Ezen élő növény egyedekkel semmifajta kereskedői magatartást a vádlott a rendelkezésre álló adatok szerint nem tanúsított. a vádlott magatartása a kereskedés előkészületének minősülhetne, azonban a súlyosabban büntetendő termesztés befejezett alakzata szerint kell a cselekményét minősíteni.

Az 57/2007. számú BKv. II. pontja értelmében a kábítószer termesztése olyan növény életre hívását jelenti, amely, illetve amelynek részei szerepelnek a kábítószerek jegyzékén és jelentősebb feldolgozás nélkül kábítószerként fogyaszthatók.

Termesztésen azt a tevékenységet kell érteni, amikor a növényt műveléssel szaporítják, ápolják, illetve hasznosítják. A növénytermesztés tehát átfogó jelentéstartalommal bír, nem szűkíthető a termés betakarítására. Jelen esetben is ez állapítható meg, mivel az irányadó tényállás szerint a vádlott a kábítószerrel kapcsolatos kertészeti munkákban vett részt (elsőfokú ítélet 4. oldal (1) bekezdés).

A vádlott ismeretlenül maradt társaival szándékegységben a Btk.13.§ (3) bekezdése szerinti társtettesként vett részt a 362 fő kábítószer termesztésében.

A vádlott magatartása kétséget kizáróan beleillik abba, amit termesztés alatt a joggyakorlat ért, azaz a vádlott olyan mezőgazdasági jellegű munkákat végzett, amihez szorosan kapcsolódik a szükséges hő- és fényviszonyok biztosítása, továbbá a fejlődésben lévő egyedek őrzése, védelme, ápolása.

Összességében: az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásával szemben tehát megállapítható, hogy önmagában a jelentős mennyiségűnek minősülő kábítószer termesztése nem alapozza meg az 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV. pontjában meghatározott jogelv alkalmazását, azaz önmagában a jelentős mennyiségű kábítószer termesztéséből a tényállásszerű kereskedésre nem lehet következtetést vonni. A termesztés önálló elkövetői magatartásként nyert szabályozást a Btk-ban, ezért a kábítószer termesztése minden más kereskedői magatartásra utaló cselekmény nélkül nem alapozhatja meg - csupán a jelentős mennyiségre figyelemmel - a súlyosabban minősülő kereskedői típusú magatartás szerinti minősítést.

Az elsőfokú bíróság a vádlott terhére rótt vagyon elleni bűncselekményt az elkövetéskor hatályos törvény szerint - figyelemmel az elsőfokú elbíráláskor hatályos büntetőtörvényre is - törvényesen minősítette. A másodfokú elbíráláskor hatályos új büntetőtörvény alkalmazására figyelemmel azonban e cselekmény minősítése is megváltozott. A Fővárosi Törvényszék meggyőző indokát adta annak, hogy bár a vádlott a dolog elleni erőszak kifejtésében bizonyíthatóan nem vett részt, azonban arról tudott, és a társaival szándékegységben vett részt a dolognak minősülő elektromos áram mérőóra kikerülésével történő vételezésében, ezért cselekménye a Btk.13.§ (3) bekezdésére is figyelemmel a Btk.370.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés bc./ pont, (4) bekezdés b./ pontja alapján társtettesként elkövetett lopás büntettének minősül.

A megváltoztatott jogi minősítés szerinti bűncselekmények miatt kiszabható büntetés úgy az elkövetéskori, mint a másodfokú elbíráláskori büntetőtörvény szerint azonos tartamú. A 2010. szeptember hó 14-i elkövetési időre figyelemmel még abban sincs különbség a két törvény között, hogy mindkét esetben a halmazati büntetésre is érvényes középérték szerinti büntetékiszabás irányadó. A másodfokú elbíráláskor hatályos Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja azonban szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. Törvény rendelkezéseivel a kiszabott szabadságvesztés büntetésből 2/3 rész kitöltését követő napon már lehetővé teszi a feltételes szabadságra bocsátást. Az 1978. évi IV. Törvény 47.§ (2) bekezdése alapján erre a büntetés 4/5 részének kitöltését követően lett volna csak lehetőség.

A Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleménye alapján pedig: a határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a

Btk.2.§ (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik. Megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - a módosító törvény alkalmazására.

A Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket túlnyomó részt helyesen sorolta fel. A másodfokú eljárásban helyesbített ítéleti tényállásra figyelemmel a büntetett előélet, mint súlyosító tényező a vádlott terhén nem vehető figyelembe, továbbá a másodfokú bíróság mellőzte az elszaporodottság, mint súlyosító körülményre való utalást is, mivel erre nézve az elsőfokú bíróság számszerűsíthető, hiteles statisztikai adatot nem állapított meg. A kiegészített tényállás szerint a vádlott két kiskorú gyermeke Vietnamban tartózkodik, arra nézve adat nem merült fel, hogy tartásukról gondoskodik, erre nyilvánvaló lehetősége sem volt a vádlottnak, hiszen több, mint 5 éve elhagyta a hazáját, ezért e körülmény jelen ügyben enyhítő tényezőként nem vehető figyelembe.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Btk.79.§-ában meghatározott büntetési célokra figyelemmel, a Btk.80.§ (1), (2) és (3) bekezdésében írt büntetés kiszabás elveire is tekintettel a vádlottal szemben a Btk.81.§ (1) és (2) bekezdése alapján a Btk.37.§ (3) bekezdés ad./ pontja szerinti 8 év tartamú fegyházbüntetésre enyhítette a kiszabott szabadságvesztést.

Az elsőfokú bíróság által törvényes indokok alapján kiszabott kiutasítást a Btk.59.§ (1) bekezdése, valamint a 60.§ (1) és (2) bekezdése alapján, ez utóbbi törvényhely (3) bekezdésére figyelemmel 10 éves határozott tartamra enyhítette. A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a Magyarországra egyértelműen bűncselekmény elkövetése céljából érkezett, hosszú időn át kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményt megvalósító vádlottal szemben a büntetés további enyhítésére nincs törvényes lehetőség.

A Fővárosi Törvényszék törvényesen rendelkezett a vagyonelkobzásról is azzal, hogy az új Büntetőtörvény alkalmazása folytán ennek jogszabályi hivatkozása a Btk.74.§ (1) bekezdés c./ pontja.

A Fővárosi Törvényszék tévesen rendelkezett a magánfél részére a polgári jogi igény megítéléséről.

Az elsőfokú bíróság által megállapított irányadó tényállás szerint a vádlott az ELMŰ Áramszolgáltató mérőórájának megkerülésével vételezte az áramot, így 1.384.538.- forint értékben az ELMŰ Hálózati Kft. sértettől tulajdonította el a dolognak minősülő elektromos áramot. A vádlott által megvalósított vagyon elleni bűncselekmény sértettje tehát nem a magánfél, hanem az ELMŰ Hálózati Kft.

A sértetti pozíció szempontjából nincs annak jelentősége, hogy a magánfél az ingatlan tulajdonosa az ELMŰ Hálózati Kft.-nek 999.900.- forintot megtérített (nyomozati irat III. kötet 1499. oldal). A magánfél fenti teljesítése nem alapozhatja meg a sértetti pozícióba kerülését. A Be.54.§ (1) bekezdése alapján magánfél az a sértett, aki a büntetőeljárásban polgári jogi igényt érvényesít. E törvényhely alapján a büntetőeljárásban polgári jogi igényt kizárólag a sértett érvényesíthet, amely jelen esetben az ELMŰ hálózati Kft. lett volna, azonban annak képviselője a büntetőeljárásban úgy nyilatkozott, hogy polgári jogi igényét nem kívánja érvényesíteni (bírószági iratok 12. alszámú irat). Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a

magánfél polgári jogi igényét a Be.335.§ (1) bekezdése alapján egyéb törvényes útra utasította, mivel az indítványnak a büntetőeljárásban való érdemi elbírálása kizárt.

Az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezései törvényesek. Az elkobzással kapcsolatos indokolás csupán az új büntető törvénykönyv alkalmazására figyelemmel egészítendő ki azzal, hogy az elkobzás a Btk.72.§ (1) bekezdés a./ és c./ pontján alapul.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Btk.92.§ (2) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet meghozataláig a vádlott által előzetes letartóztatásban eltöltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be.339.§ (2) bekezdésére figyelemmel a Be.381.§ (1) és (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. november hó 5. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.B.1264/2012/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.64/2013/19. számú ítéletében írt változtatásokkal 2013. november hó 5. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható!

Budapest, 2013. november hó 5. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő